

KÜRTI LÁSZLÓ

*recept*

*úgy vagyok a vacsorákkal,  
ahogy nagyapám a felejtéssel.  
átbeszélem őket. sztorikat  
sütök ki, köretnek, elterelésből.*

*a gyomor nagy vegetációk idején  
képes egyetlen köpésnyire csökken-  
teni a savtermelést. komoly éhség-  
kor szikkadt emlékeit forgatja át,*

*rágja újra az ember. a túl-  
éléshez, persze, kell még némi krumpli-  
héj, hadifogoly tűz mellé kucorodás.*

*de én csak nagyapám oroszkrém  
tortái körül forgok: egy sor test,  
egy sor mész, egy sor test..*

*alkudozás helyett*

*megpróbáltalak elcsereélni, valami  
komoly gondosságra. azt bittem,  
egy sál vagy kesztyű, ha átmenetileg is,  
de kiségit a kényszerűségekből.*

*életben tartanak a lassú változások,  
ciklusosan hullik pár régi hajlam. belülről  
őszül a táj. sapkát húzok a szemedre,  
nagyi kötött cuccait:*

*sima recept ki-befordított életemre.  
legodaadóbb, legszeretőbb,  
ki duzzogni tud rám vakon, reménnyel.*

*debogy akarok én a hallgatás nyelvén  
alkudozni veled. amikor nem figyelsz ide,  
lyukas zsebembe csúsztatom a kezedet.*

## *fésű helyett*

*önvizsgálatot kellene tartanom,  
mondod. hajadat babrálom,  
miközben (be)feléd figyelek.  
máskor attól rettegek, félreérted  
gesztusaimat. gyűlölsz vagy  
rajongva kutatod fel magad  
szerteágazó érzéseim között.  
bele se gondolj, mi lennék mára  
nélküled. ott folytatlak, a legelején,  
ahol kettétörtelek. ki hitte volna,  
hogy szakadásnál melegszik át,  
kötődik egymáshoz legerősebben  
az anyag. többet tud rólunk  
e drótszavaró, mint ahogy remélni  
mertük. a tartásnak nincs fizikája.  
roncsolni többet, már magadért,  
nem szabad. becsavarodni másért,  
ugye sosem lett volna érdemes?  
áttúrok göndör szavakon hozzád.  
ujjaim arcodra meztelenednek.  
szemérmesülök némaságodban.  
ne fésűld ki, újrafonlak, ha engeded.*

---

KÜRTI LÁSZLÓ (1976) Mátészalkán élő költő, gimnáziumi tanár. A Debreceni Egyetemen végzett filozófia szakot. Legutóbbi verseskötete: *Alkalmi otthonok* (2007).